

Bank, kunde faa Tid og Arbejdsro til en efter Forholdenes Udvikling afpasset fortsat Sanering af nogle af de af Udvalget til Gruppe B henførte Engagementer. Det er vor Overbevisning, at hvis denne Forudsætning opfyldes, og hvis der ikke indtræder en væsentlig Forringelse i de økonomiske Forhold her i Landet, vil vor Opgørelse holde Stik.

Saa vel efter Indholdet af Udvalgets Beretning som efter de Oplysninger, der er blevet meddelt under de mellem Udvalget og Bankraadets Formand efter Beretningens Fremkomst førte Samtaler, maa vi antage, at de Synspunkter, som Udvalget har lagt til Grund for dets Opgørelse, er ganske andre. For enkelte Engagementer karakteriserer Udvalget selv sin Opgørelse som en Likvidationsopgørelse. Det drejer sig dog her kun om enkelte Virksomheder, af hvilke flere allerede er traadt i Likvidation efter den Balance pr. ult. August 1927, som Udvalget har benyttet, og selvom Bankens Ledelse med Hensyn til Hensættelser paa disse Engagementer er kommet til et noget lavere Tal end Udvalget, falder dog paa dette Punkt Udvalgets og vort Synspunkt i væsentlig Grad sammen.

Divergensen mellem de af Udvalget og de af Bankens Ledelse fulgte Synspunkter kommer derimod frem med Hensyn til Udvalgets Opgørelse af Bankens andre meget store Aktiver. Det hedder herom i Beretningen, at denne Opgørelse „ikke . . . kan betegnes som en Opgørelse af Banken med Likvidation for Øje men er foretaget med Henblik paa, hvilke Afskrivninger og Hensættelser som Risikomargin der maa anses for paakrævede ved en Nyordning“, og vi har forstaaet, at det er Udvalgets Mening, at det særlig lægger Vægt paa Ordene „Risikomargin“ og „paakrævede ved en Nyordning“*). Naar imidlertid den „Nyordning“, som Udvalget i sin Gennemgang har haft for Øje, gaar ud paa, at en ny Aktiekapital skal — som Køber — overtage hele Bankens Virksomhed, altsaa alle Bankens Aktiver (ca. 500 Mill. Kr.) med Undtagelse af de under Gruppe A. henlagte, af Udvalget til ca. 16 Mill. Kr. vurderede Engagementer, maa Skønnet jo formentlig alene være bygget paa, paa hvilke Vilkaar det kan antages, at den nye Aktiekapital vil overtage (købe) Aktiverne, med andre Ord hvilke Afslag den nye Kapital vil kræve som Betingelse herfor. Og at det ogsaa maa være dette Synspunkt, Udvalget har lagt til Grund for sin Opgørelse, fremgaar formentlig deraf, at Udvalget alene paa B.-Engagementer hensætter 14—15 Mill. Kr. mere end Banken, at Udvalget paa de over 15 000 Engagementer under 50 000 Kr. hensætter et Beløb paa ca. 3 Mill. Kr., hvor Banken har anset en samlet Hensættelse paa ca. 250 000 Kr. for betryggende, at Udvalget paa Beholdningen af *Panteobligationer*, som der ikke er nogen Nødvendighed for hurtigt at realisere, regner med en Kursregulering paa over 2,3 Mill. Kr., uagtet Gennemsnitsrenten, der stadig er stigende, i 1927 var ca. 5,64 pCt., at Udvalget i ikke faa Tilfælde nedskriver Aktier i *Fondsbeholdningen* til 0, som vi anser for at have en betydelig Værdi, og at Udvalget afskriver ca. 2 Mill. Kr. mere end Banken paa *Faste Ejendomme*, skønt de i Banken er ført til Ejendomsskyld og for de vanskelig realisable endda lavere, ligesom man for Bankbygningernes Vedkommende ser bort fra, at de bogførte Beløb indbefatter det store Inventar, Indbo m. v.

I denne Forbindelse kan det anføres, at Udvalget i sine Bemærkninger til Forslag II ikke siger noget om, at Udvalgets Opgørelse i Tilfælde af, at dette Forslag vælges, ikke vil kunne holde. Idet Udvalget intet udtaler herom, maa man gaa ud fra, at det er Udvalgets Opfattelse, at dets Opgørelse vil vise sig at holde Stik, ogsaa hvis man følger Forslag II, hvilket Forslag jo nærmest gaar ud paa en Likvidation af den gamle Bank.

Det er derfor forstaaeligt, at Udvalgets Opgørelse afviger fra Bankens, der, som ovenfor bemærket, er affattet ikke med en Likvidation eller et Salg, men med en Fortsættelse af Bankens Virksomhed for Øje. Ud fra Synspunktet: Fortsættelse af Banken som en levende Bank, er den af Bankens Ledelse foretagne Opgørelse af Balancen sket paa en forsigtig og fuldt forsvarlig bankmæssig Maade. Til Støtte herfor skal vi bl. a. henvide til, at Banktilsynet ved Regnskabsafslutningen for 1925 foretog en fuldstændig Gennemgang og Vurdering af Bankens Aktiver og derefter uden noget Forbehold godkendte Bankens Opgørelse, og

*) Udhævelsen af os.